

ZVON

148 Main St. - New Rochelle, N. Y. 10802.
P.O.Box 639 - Tel.: (914) 636-4225

PASTORALNÍ KONSTITUCE O CÍRKVI V DNEŠNÍM SVĚTĚ

Tyto neblahé následky však neplynou nutně z dnešní kultury a nesmějí nás uvádět do pokušení neuznat její klady. Mezi ně lze počítat: pěstování přírodních věd a snahu o neúchylnou věrnost pravdě ve vědeckém bádání, nutnost pracovat spolu s ostatními v technických skupinách, smysl pro mezinárodní vzájemnost, stále živější vědomí odpovědnosti vědeckých pracovníků v pomáhání, ba v chránění lidí, vůli zlepšit životní podmínky pro všechny, zvláště pro ty, kteří trpí nedostatkem osobní odpovědnosti nebo kulturní zaostalostí. To všechno může být jakousi přípravou k přijetí evangelia, přípravou, která může být zformována božskou láskou toho, jenž přišel, aby spasil svět.

Četné vztahy mezi Kristovým evangeliem a lidskou kulturou

Mezi poselstvím spásy a lidskou kulturou jsou četné souvislosti. Vždyť když se Bůh zjevoval svému lidu, až k plnému projevení sebe ve vtěleném Synu, mluvil přiměřeně ke kultuře vlastní různým dobám.

Stejně tak církve používala v různých podmínkách, v kterých během staletí žila, výsledků různých kultur, aby Kristovo poselství svým kazáním rozšířila do všech národů a rozvinula, probádala ho a hlouběji pochopila a lépe vyjádřila ve slavení bohoslužby a v životě různotvárné pospolitosti věřících.

Protože však církve byla poslána ke všem národům všech věků a zemí, neváže se výlučně a neodlučitelně na žádnou rasu nebo národ, na žádný určitý způsob života, na žádné starodávné ani novodobé zvyklosti. Opírajíc se o vlastní tradici a vědoma si zároveň svého všeobecného poslání, je schopna vejít do styku s různými kulturami, čímž získává

jak církev, tak i rozličné kultury.

Kristova blahá zvěst nepřetržitě obnovuje život a kulturu kleslého člověka a tepe a odstraňuje bludy a zlořády, které vyplývají ze stále hrozícího pokušení k hříchu. Neustále očišťuje a povznáší mravy národů. Duševní přednosti a vlohy kteréhokoliv národa nebo věku zevnitř oplodňuje, upevňuje, doplňuje a v Kristu obnovuje nadpřirozeným bohatstvím. A tak tím, že církev plní svůj vlastní úkol, nabádá a přispívá k zušlechtnění člověka a společnosti, a svou činností, i bohoslužebnou, vychovává člověka k vnitřní svobodě.

Způsoby, jak sladit různé stránky kultury

Z řečených důvodů církev všem připomíná, že kultura má přispívat k všestranné dokonalosti lidské osoby, k dobru jednotlivých společenství a celé lidské společnosti. Proto je třeba vzdělávat ducha tak, aby se v něm rozvíjela schopnost údivu, chápání, nazírání i osobního úsudku a náboženského, mravního a sociálního smyslu.

Jelikož kultura vyplývá přímo z rozumové a společenské povahy člověka, má k svému rozvoji neustále zapotřebí náležité svobody a oprávněné možnosti jednat podle svých vlastních zásad. Právem tedy vyžaduje úctu a těší se jistě nedotknutelnosti, pokud ovšem zachovává práva osoby, jednotlivých společenství i celé společnosti v mezích obecného blaha.

(pokračování)

ODVÁŽNA PROSBA

*Pane, daj mi to, čo ti zvyšuje,
daj mi to, o čo ťa nikto neprosí.
Neprosím si ani bohatstvo, ani úspech
ba dokonca ani zdravie nie.
To všetko si od teba pýtajú toľkí,
že ti z toho sotva dačo zvyšuje.
Daj mi, Pane, to čo ti zostáva,
daj mi, čo nik od teba nechce.
Daj mi neistotu a strach,
daj mi úzkosť a biedu.
A daj mi ich, Pane, natrvalo,
lebo nie vždy budem mať odvalu
ťa o ne prosiť.*

Daj mi, Pane, to čo ti zvyšuje. Daj mi to, čo iní nechcú. Ale daj mi aj odvalu, silu a vieru.

(Claude a Feder)

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

Tomáš Špidlík:

PO TVÝCH STEZKÁCH

Narkóza, hypnóza, sugesce

Nejsme odpovědni za to, co mluvíme nebo děláme pod vlivem narkózy. Není ovšem dovoleno brát narkotické prostředky kdykoli a jakkoli. I při léčení se smí užívat narkóza jen tehdy, kdy není nebezpečná a kdy je potřebná k zákroku. Pro zdraví i mravní život je velmi nebezpečné užívání opia a jiných omamných prostředků. Není dovoleno hypnotizovat druhou osobu proti její vůli, zvláště kdyby se to dělo se špatným úmyslem. Používání hypnózy k léčení nervově a duševně chorých je sice dost problematické, není však zakázáno. Má být přítomen svědek, aby se vyloučilo nebezpečí a podezření zneužití.

Sugescí jmenujeme obyčejně takový vliv jednoho člověka na druhé, že usměrňuje jejich jednání. Někaká sugesce je nevyhnutelná ve výchově, v rodině, ve společnosti. Schopnost a dovednost ovlivnit jiné je sama v sobě velký dar. Musí se jí však, jako všech vloh, používat jenom k dobrému.

Velmi nebezpečným omezením lidské svobody je tzv. masová psychóza, tlak veřejného mínění způsobeného štvavou propagandou, tyranii líbivosti, modernosti, stranickosti. Rozumný člověk se musí snažit zachovat svobodný úsudek o všem, co slyší a čte. Čím více mu něco vnucují, tím podezřelejší to je, a proto má uvažovat. Války, volby, které dosadily špatnou vládu, národnostní třenice apod., bývají obyčejně zaviněny davovou sugescí. Ani ti, kteří tyto "duchy vyvolali", už je nakonec nezvládnou a sami jim podlehnou.

Návyky

Špatný návyk, např. pít, klet, odmlouvat apod., zmenšuje svobodu a odpovědnost. Je však potřeba se upřímně vynasnažit o to, abychom si špatné návyky zas odvykli. Mnoho lidí říká, že si je odvyknout nemohou, ve skutečnosti by však mohli říci upřímněji, že se o to nestarají, že nechtějí. Návyk k dobrému (např. slušně mluvit, hned po probuzení se pomodlit atd.) také vede k jisté mechanizaci, bezmyšlenkovosti, ale není proti svobodě, naopak ji posiluje, protože usnadňuje a utvrzuje člověka ve volbě dobra.

(pokračování)

* * *

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY

Ú M Y S L Y na M Š E S V A T Ě

1. Za Boží ochranu a požehnání pro všechny přítomné na mši sv. a za jejich rodiny v celém nastávajícím novém roce.
 - Za živou a zemř. rod. Dohnalovu - pí. Frída Dohnal
2. Za zemř. rod. Bednářovy a syna Jana - rod. p. O. Bláhy
3. Za živou a zemřelou rodinu Hönlingerovu - pí. Frída Dohnalová
4. Za zemř. Slávka Koníčka - manž. Mary a Joe Janík
5. Za zemřelého Rudu Mináře - pan František Němeček
6. Za zemř. Františka Smolu - pan František Němeček
7. Za zemřelou Štefaniu Dujničovu - rodina Kubelkova
8. Za zemř. maminku Miladu Stránskou - manž. Stránští
9. Za zemř. manžela Františka, dceru Marii a rodiny Pojetovy a Pavlicovy - paní Josefa Pavlicová a manželé Smrčkovi
10. Za zemřelou Štefaniu Dujničovu - rodina Filova
11. Za rodiče, sourozence, příbuzné a dobrodince
12. Za zemřelého Jana Kovačika - paní Mary Kanyerová a manželé Škrkoňovi
13. Za zemřelého Jana Kovačika - manželka s rodinou
14. Za zemřelého Jana Kovačika - dcera Marcela s manželem a rodinou
15. Za zemřelou maminku Josefu a tatínka Josefa - pan Jenda Sukop
 - Za zemřelé rodiče Annu a Franka Hindrový - dcera Anna
 - Za zemřelého manžela a celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
16. Za živou a zemřelou rodinu Filovu - manželé Frank a Mary Filovi
17. Za zemřelého Dr. Vojtěcha Vagasského a manželku
18. Za zemřelého Jana Kovačika - jeho přátelé
19. Za zemř. manžela Josefa a živou a zemř. rodinu - pí. Mary Gluvňa
20. Za zemřelého Vladimíra Pošustu - manželka a děti s rodinami
21. Za zemřelého manžela Josefa, dceru Emilku, rodiče a příbuzné z obou stran - paní Anežka Šantorová
22. Za zemř. tatínka Františka Josefíka a manželku - p. Dominik Josefík
23. Za zemřelou manželku, maminku, rodiče a příbuzné z obou stran - Dr. Vladimír Dostál s rodinou
24. Za zemřelého Jozefa Čapoše - manželka s rodinou
 - Za zemřelou maminku Marii Josefíkovu - pan Dominik Josefík
25. Za rodiče, sourozence, příbuzné, přátele a dobrodince
26. Za živé a nemocné a trpící krajanské rodiny
27. Za duše v očistci, zvláště za ty, na které příbuzní nepamatují
28. Za zemřelou Mary Annu Cipko - manželé Jerry a Mary Otrubovi
 - Za zemřelou Anežku Okénkovu - manžel a děti s rodinami

29. Za živou a zemř. rod. Absolonovu a Malinovu - pí. Dagmar Žalman
 30. Za zemřelé Jaroslava a Boženu Čechovy - pan Pavel Foltýn
 31. Za živé, trpící, nemocné a zemřelé krajské naší rodiny

ZEMŘEL Jan Kovačik. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: "Abys nám radostné shledání s našimi zesnulými dopřál, prosíme tě, vyslyš nás!"

MODLEME SE ZA NAŠE TRPÍCÍ A NEMOCNÉ KRAJANY !

Pan Vladislav Vorel se dožívá SEDMDESÁTKY
 a pan Milan Večeřa ŠEDESÁTKY.

Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojné požehnání.

V neděli 13. února (februára)

M A S O P U S T N Í Z Á B A V A

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hodin ráno u sv. Jana Nepomuckého v Manhattaně (1st Ave. a 66th St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY každou neděli v 10:15 ráno u Panny Marie Karmelské v Astorii V DOLNÍM KOSTELE. Příležitost ke sv. zpovědi od 9:00 do 9:30 v divadelním sále naproti kostelu, kde po bohoslužbě je SPOLEČNÁ SNÍDANĚ.

Bratři a sestry, neuzavírejte se před Bohem, nebraňte mu v tom. Nenamlouvejte si, že Bůh musí zůstat sám, zahalen do nevýslovné velebnosti, ale sám nad světem a mimo něj. Svět mu patří; a ve světě je nejvíce jeho člověk, protože byl stvořen k jeho obrazu a podobě - obraz Neviditelného ve viditelném světě. Láska je pojem, který snad nejvíce vystihuje božskou velebnost. Avšak láska zůstává sama sebou, jen když se dává, když je darem pro druhé. Cožpak se může člověk plně realizovat bez lásky? Co jiného jej může zachránit než všemohoucí láska, která se zjevila v onom bezbranném Dítěti? Kdo jiný může plně odhalit člověku, co vlastně je, ne-li On? Jeho jméno je Ježíš-Bůh, který dává spásu

*
 * Nové přikázání vám dávám,
 abyste se navzájem milovali,
 jako jsem já miloval vás.

Jan Pavel II.

ŽEHNEJME SI NAVZÁJEM I

Na začátku každého roku jsou poštovní pytle nacpány k prasknutí přáními, které posíláme jeden druhému. Je to zdvořilé i přátelské ujištění, že se navzájem máme jak v adresáři, tak bezpochyby i v srdci. Má to svůj význam. Žijem spolu, můžeme si s úsměvem říci: Nejsme sami. Příchod Nového roku nás citelným způsobem upozorňuje na nestálost času. Zvykli jsme si už na to, že své obavy z budoucnosti koncentrujeme na přelom roku. Je to skoro nemoc naší doby.

Je dobré, že strach z budoucího zaháníme vzájemným přáním toho nejlepšího, co si dokážeme vymyslet: pokoj, štěstí, zdraví, úspěch, přátelství, láska - slovník našich přání se hemží pestřými a vřelými výrazy. Víme dobře, že toto všechno si můžeme jen jeden druhému navzájem přát. Události závisí na nás jen zčásti a ani s nejupřímnějším přáním se pro budoucnost nedá moc počítat.

Jeden poklad bychom si ze srdce neměli nechat vzít: schopnost žehnat. Pro věřícího člověka není žehnání jen prosté přání, dobré slovo nebo myšlenka. Požehnání tvoří energii, která je skutečná a mocná v našich vzájemných vztazích. Má v sobě cosi ze stvořitelského aktu. Vyzařuje dobro na člověka, kterému je určeno. Povzbuzuje ho a dává mu sílu kráčet dál. Můžeme však účinně žehnat jen tehdy, souhlasíme-li v hloubi duše s Boží vůlí.

Učme se tomu od Matky Boží. Tak tomu rozuměly celé generace věřících.

Jsme ještě schopni chápat, že Maria je praobraz našeho lidství, plna požehnání a schopna žehnat? Že ona je příkladem té moci, kterou získá každý, kdo řekne Bohu své "ano"? Její přítomnost v srdci člověka, v srdci církve, je čiré požehnání.

Nazýváme-li ji Bohem požehnanou, učíme se od ní pravému způsobu a správnému tónu požehnání, jež bychom měli předávat jeden druhému.

To nejvyšší v nás netkví v tom, že dokážeme myslet, nýbrž že dokážeme žehnat.

Vítězíme tehdy, když v okamžicích zkoušek, těžkostí a ponížení, najdeme v sobě sílu žehnat lidem, které nám Bůh dal, abychom je milovali.

(Albert-Marie Besnard: Die Geschichte einer Einladung)

*Dnes mám moc práce, ale zítra...
zítra otevřu Bohu své srdce, zítra vejdu "na místo odpočínutí", zítra..
Proč ne dnes? Dnes mohu otevřít brány svého srdce, dát Bohu plnou
důvěru, spočinout v něm a s ním vejít do svých denních úkolů a
starostí.*

Žd 3, 7-14

D O N B O S K O

A Don Deppert aj vyzdravel, lebo rad bol už skutočne na Don Boskovi. Ale i pri tom všetkom, že stále myslel na smrť, ostával vždy rovnako veselý a pokojný.

Dňa 6. decembra 1887 bola v chráme Panny Márie Pomocnice veľká slávnosť. Nová výprava saleziánskych misionárov sa lúčila. Bola to od roku 1875 už dvanásť. Don Bosko sa dal svojim sekretárom zaviesť do kostola. Don Bonetti kázal. A kázal veľmi pekne, dojímavu. Ale nejdojímavejšou kázňou bol pohľad na svätého, ale celkom schradnutého starčeka Don Boska.

Po kázni turínsky svätiaci biskup dal sviatostné požehnanie. Po ňom nastávajúci misionári pokľakli pred Don Boska a on ich traslavou rukou požehnával na ďalekú cestu za more. Bola to chvíľa, keď nebolo v chráme suchého oka.

Po misionároch vtrhli do svätyne i veriaci a prosili ho o požehnanie.

Len čo noví misionári odišli, nečakane zavítal do Valdocca biskup Msgr. Cagliari. Nedávno pred tým len-len že ušiel smrti. Vysoko v kordilerských vrchoch na úskom chodníku nad hlbokou priepastou splašil sa mu kôň. Na šťastie nepadol z koňa do priepasti, ale na úbočie vrchu. No i tak dve hodiny nevládal povedať ani slova. Keď sa prebral, tak po caglierovsky obrátil všetko na žart:

- Nič strasného sa nestalo. Zlomil som si, pravda, dve rebrá, ale však mi ostalo ešte dosť celých.

No poležal si pekných pár dní v nemocnici. Ale čosi mu stále šepkalo:

- Ponáhľaj sa do Turína, ak češ byť pri Don Boskovej smrti.

Biskup nevedel odolať tomuto volaniu, dal sa na cestu, i keď mal ešte vysokú horúčku. Vzal so sebou i patagónske dievčatko, ktoré v Ohňovej zemi zachránil od smrti salezián Don Fagnano.

Toho istého dňa prišiel do Valdocca i veľký priateľ saleziánov biskup Doutreloux z Lutychu, aby si vyžiadal Don Boskových synov do najhroznejšej robotníckej štvrte svojho biskupského sídla.

Na sviatok Nepoškrvneného Počatia bol Don Bosko posledný raz pri spoločnom stole v jedálni so svojimi rehoľníkmi.

Dňa 16. decembra vyšiel kočom na prechádzku v sprievode Don Ruu a sekretára Don Vigliettiho. Na korze Vittorio Emanuele stál pod podlúbím arcibiskup kardinál Alimonda.

Ach, Janičko mój, Janičko! - zvolal kardinál, vstúpil do koča a chorého Don Boska úprimne vyobjímal a vyboskával. Ľudia sa zastavovali a šepkali si:

- Bože, ako sa títo dvaja milujú!

Viezli sa spolu až do ulice Cernaia, tam zišiel kardinál dolu a koč sa

pomaly vracal do Valdocca. Vtedy už Don Bosko nevládal po schodoch chodiť.

Posledný raz bol na prechádzke 20. decembra. Cestou z prechádzky pripomenul Don Bosko svojmu sekretárovi:

- Keď prídeš domov, nezabudni v mojom mene napísať všetkým saleziánom toto: Saleziánski predstavení nech sú vždy dobroprajní voči svojim podriadeným, a najmä nech zaobchádzajú vždy pekne a láskavo so služobníctvom.

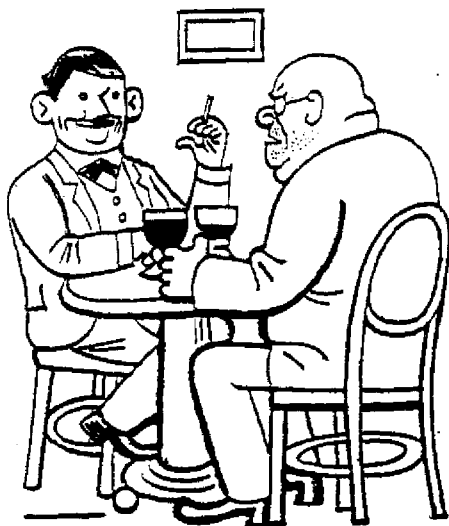
Toho istého dňa prosil sekretár Don Viglietti Don Boska, aby napísal pár slov na obrázky Panny Márie Pomocnice pre niekoľkých dobrodinčov. Don Bosko už sotva vládol držať pero v ruke, ale predsa napísal. Posledný raz v svojom živote. Viďme aspoň niekoľko nápisov:

- Ó Maria, vypros nám od Ježiša zdravie, ak je to osožné našej duši, ale zaisti nám najmä večné spasenie...

(Albertí - Jur Koza Matejov: DON BOSKO)

* * *

Josef Lada: VESELÉ KRESBY

- Poslouchajte, pane, vy jste se napil mého vína.
- Ano. Lékař mi nařídil pít cizí vína.

- Slyšela jsem, že váš muž nechal kouření a pití. K tomu je třeba silné vůle!
- Tu mám.